Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 2
Neemia

Vom incepe azi prin a spune ca cele doua carti Ezra si Neemia formeaza o unitate care trebuie studiata impreuna cu cartile 1 si 2 Cronici. Ezra si Neemia continua relatarea din cartea Cronici. Din punct de vedere cronologic aceste patru carti sunt ultimele carti ale Vechiului Testament. Dupa ele aveau sa vina patru secole de tacere pana la Noul Testament. Problema este ca, atunci cand studiem biblia din Geneza pana la Maleahi avem impresia ca Ezra si Neemia sunt cam pe la jumatatea istoriei, dar nu este asa. Dupa cum sunt aranjate cartile avem aceasta impresie dar cartile Ezra si Neemia inchid Vechiul Testament. In Ezra primele sase capitole se vorbeste despre intoarcerea evreilor din Babilon si reconstruirea Templului. De la capitolul sapte se vorbeste de intoarcerea a 1500 de familii care s-au intors cu Ezra. In aceasta saptamana vom vorbi despre Neemia, un laic, care s-a intors cu un al treilea grup de evrei la Ierusalim. Chiar daca primele doua grupuri se intorsesera pentru a reconstrui Israelul si Templul, ei reusisera sa termine doar Templul iar restul constructiei era abandonata din cauza opozitiei natiunilor invecinate. Popoarele vecine nu doreau ca israelitii sa construiasca orasul si nici zidurile deoarece le era frica ca evreii aveau sa devina un popor puternic asa cum fusesera inainte. De aceea intoarcerea evreilor parea o amenintare pentru popoarele invecinate si ei si-au propus sa opreasca planurile lor, dar nu exista om pe pamant care sa fie capabil sa opreasca planurile lui Dumnezeu. Acest lucru trebuie sa se intipareasca in mintea ta: Dumnezeu are un plan cu viata ta si nu exista om care sa poata opri planul acesta. Ceea ce trebuie sa faci este sa inveti lectia lui Neemia: sa lasi planurile tale in mainile lui Dumnezeu, te rogi, implori, te pocaiesti si permiti ca planurile lui Dumnezeu sa se realizeze in viata ta. Asa s-a intamplat cu Israel: Dumnezeu a ridicat pe Neemia ca sa termine lucrarea. Sa citim Neemia 1:1-4 ***Istorisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia. In luna Chisleu, in al douazecilea an, pe cand eram in capitala Susa, a venit Hanani, unul din fratii mei, si cativa oameni din Iuda. I-am intrebat despre iudeii scapati care mai ramasesera din robie si despre Ierusalim. Ei mi-au raspuns: "Cei ce au mai ramas din robie sunt acolo in tara, in cea mai mare nenorocire si ocara; zidurile Ierusalimului sunt daramate, si portile sunt arse de foc." Cand am auzit aceste lucruri, am sezut jos, am plans si m-am jelit multe zile. Am postit si m-am rugat inaintea Dumnezeului cerurilor.*** In Persia existau patru capitale administrative si una era in Susa. Neemia era paharnicul regelui. Incidentul mai sus mentionat s-a intamplat intre jumatatea lunii noiembrie si prima jumatate a lunii decembrie in 445 inainte de Hristos. Cand Neemia a auzit s-a intristat mult pentru ca zidurile erau daramate si dusmanii impiedicasera ca lucrarea lui Dumnezeu sa mearge inainte. Cum poate un om al lui Dumnezeu sa stea linistit cand lucrarea lui Dumnezeu nu se face, sau cand oamenii, din frica, se sustrag de la lucrare? Neemia nu era un preot sau rege, dar el nu a acceptat aceasta situatie trista si a strigat catre Dumnezeu. Eu cred ca de aici putem invata o lectie deoarece istoria este pentru a invata din ea. De multe ori trebuie sa ne intrebam: ce este de facut in cetatea lui Dumnezeu, in biserica? Nu incepe sa critici pe cei care conduc, nu critica pe frati! Cauta pe Dumnezeu cu rugaciune, roaga-L sa iti arate ce trebuie sa faci, pentru ca nu ajuta cu nimic atunci cand criticam. Fa tot ceea ce poti in domeniul in care slujesti! Daca fiecare ar face lucrul lui acolo unde este, atunci starea bisericii ar fi schimbata total. Ce se intampla daca tu nu faci altceva decat sa critici si sa judeci si nu schimbi nimic in viata ta? Tu ca membru in biserica, ca ucenic al lui Hristos, ca tata si preot al familiei cere lui Dumnezeu sa te ajute sa rezolvi lucrurile care tin de tine si asa vei contribui la reconstruirea cetatii lui Dumnezeu.

Partea a doua. Aici vedem ce a zis Neemia in rugaciunea lui. Citim Neemia 1:5-11 ***si am zis: "Doamne Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare si infricosat, Tu care tii legamantul Tau si esti plin de indurare fata de cei ce Te iubesc si pazesc poruncile Tale! Sa ia aminte urechea Ta, si ochii sa-Ti fie deschisi: asculta rugaciunea pe***

care Ti-o face robul Tau acum, zi si noapte, pentru robii Tai, copiii lui Israel, marturisind pacatele copiilor lui Israel, pacatele facute de noi impotriva Ta; caci eu si casa tatalui meu am pacatuit. Te-am suparat si n-am pazit poruncile Tale, legile si oranduirile pe care le-ai dat robului Tau Moise. Adu-Ti aminte de cuvintele acestea pe care le-ai dat robului Tau Moise sa le spuna: "Cand veti pacatui, va voi risipi printre popoare; dar, daca va veti intoarce la Mine si daca veti pazi poruncile Mele si le veti implini, atunci, chiar daca veti fi izgoniti la marginea cea mai departata a cerului, de acolo va voi aduna si va voi aduce iarasi in locul pe care l-am ales ca sa locuiasca Numele Meu acolo." Ei sunt robii Tai si poporul Tau pe care l-ai rascumparat prin puterea Ta cea mare si prin mana Ta cea tare. Ah! Doamne, sa ia aminte urechea Ta la rugaciunea robului Tau si la rugaciunea robilor Tai, care vor sa se teama de Numele Tau! Da astazi izbanda robului Tau si fa-l sa capete trecere inaintea omului acestuia!" Pe atunci eram paharnicul imparatului.

Aici Neemia ne invata un mod de a ne ruga. Primul lucru pe care trebuie sa-l faci cand te rogi este sa recunosti ca Dumnezeu este un Dumnezeu al intregului univers, ca este puternic si mare si nimic nu-L poate opri si ca este plin de mila. Traim intr-un timp in care se pare ca Dumnezeu este doar o fraza frumoasa, un amulet. Ce inseamna sa recunosti ca Dumnezeu este Dumnezeul cerurilor, puternic si mare? Inseamna sa recunosti ca tu esti un om creat si te lasi in mainile Lui si depinzi de El in totalitate. Eu nu fac lucrurile cum vreau pentru ca nu sunt decat un om. Dumnezeu este plin de mila si ma iubeste, vrea sa fie prietenul meu si tatal meu si vrea sa mearga cu mine, dar eu nu trebuie sa cred ca El este ca mine, pentru ca El este Dumnezeu. Poate ca lucrurile nu merg bine in viata ta acum pentru ca te-ai departat de Dumnezeu, dar adu-ti aminte ca El te iubeste si doreste sa te intorci la El. Dumnezeu vrea sa te binecuvinteze si vrea ca oamenii sa vada acest lucru. El nu vrea ca oamenii sa spuna ca tu esti un crestin care se taraste prin viata. Dumnezeu vrea sa fi cap si nu coada, El vrea sa fi lumina care straluceste in intuneric. Este interesant ca in rugaciune vedem ca Neemia cerea cu staruinta pentru poporul Israel. Este o diferenta intre a te ruga si a cere cu staruinta, a striga la Dumnezeu. A cere cu staruinta inseamna sa nu incetezi sa te rogi, sa stai in genunchi inaintea lui Dumnezeu si sa nu-L lasi, asa cum a facut Iacov in noaptea aceea cand a crezut ca fratele lui avea sa-l omoare si si-a petrecut noaptea strigand la Dumnezeu. Eu am vazut o minune cu unul din copiii mei cand am strigat catre Dumnezeu si El si-a intins mana si l-a vindecat. De multe ori Dumnezeu permite ca viata sa ne duca intr-un loc de unde nu putem scapa. Cand copilul tau foloseste droguri, cand este pierdut, cand viata si caminul tau sunt distruse, cand in viata de credinta iti dai seama ca nu mergi bine, striga la Dumnezeu si vei vedea minunile Lui. Citind mai departe rugaciunea lui Neemia vedem ca, desi poporul era vinovat pentru ca nu ascultase de poruncile lui Dumnezeu, Neemia se include si se identifica cu poporul lui Dumnezeu si spune: noi am pacatuit. Nu stiu de ce in ziua de azi apar din ce in ce mai des oameni care critica liderii, critica pastoirii si prezbiterii. Tu faci parte din biserica si chiar daca te crezi sfant, chiar daca nu ai facut nimic rau, striga la Dumnezeu si spune cum a spus Neemia: Doamne, eu sunt un pacatos la fel ca toti ceilalti. Neemia stia foarte bine ca rezultatul pacatului era risipirea prin lume. Daca in acest moment suferi, daca te-ai departat de Dumnezeu si ai rupt pactul cu El, intoarce-te la Isus si pocaieste-te. Spune-I: Doamne, traiesc un moment dificil pentru ca am plecat departe de Tine dar acum vreau sa ma intorc. Dumnezeu va face minuni pentru tine.

Partea a treia. Aici vom vedea ce s-a intamplat ca rezultat al rugaciunii lui Neemia. Citim Neemia 2:1-8 ***In luna Nisan, anul al douazecilea al imparatului Artaxerxe, pe cand vinul era inaintea lui, am luat vinul si l-am dat imparatului. Niciodata nu fusesem trist inaintea lui. Imparatul mi-a zis: "Pentru ce ai fata trista? Totusi nu esti bolnav; nu poate fi decat o intristare a inimii." Atunci m-a apucat o mare frica si am raspuns imparatului: "Traiasca imparatul in veac! Cum sa n-am fata trista, cand cetatea in care sunt mormintele parintilor mei este nimicita, si portile ei sunt arse de foc?" Si imparatul mi-a zis: "Ce ceri?" Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor si am raspuns imparatului: "Daca gaseste cu cale imparatul si daca robul tau ii este placut, trimite-ma in Iuda, la cetatea mormintelor parintilor mei, ca s-o zidesc din nou." Imparatul, langa care sedea si imparateasa, mi-a zis atunci: "Cat va tine calatoria ta si cand te vei intoarce?" Imparatul a gasit cu cale sa ma lase sa plec, si i-am hotarat o vreme. Apoi am zis imparatului: "Daca gaseste imparatul cu cale, sa mi se dea scrisori pentru dregatorii de dincolo de Rau, ca sa ma lase sa trec si sa intru in Iuda, si o scrisoare pentru Asaf, pazitorul padurii imparatului, ca sa-mi dea lemne sa fac grinzi pentru portile cetatuii de langa casa, pentru zidul cetatii si pentru casa in care voi locui." Imparatul mi-a dat aceste scrisori, caci mana cea buna a Dumnezeului meu era peste mine.*** Neemia era paharnicul regelui si era un om de incredere. El nu doar ii servea bauturile, ci obligatia lui era sa guste din pahar ca sa vada daca nu cumva era otrava care l-ar fi putut omori pe rege. Asa ca petrecand atata timp impreuna intre ei de forma o prietenie si de multe ori paharnicul putea sa influenteze pe rege. Acum regele il vede trist.

De ce era trist? Pentru poporul lui. Mai departe Neemia spune regelui dorinta lui si acesta ii accepta cererile. Cand Dumnezeu este cu tine, cand gloria Lui se reflecta pe fata ta oamenii vor vedea acest lucru.

Partea a patra. Aici vom vedea dificultatile pe care Neemia le-a avut in drumul lui. Neemia 2:9,10 ***M-am dus la dregatorii de dincolo de Rau si le-am dat scrisorile imparatului, care pusese sa ma insoteasca niste mai mari ai ostii si niste calareti. Sanbalat, horonitul, si Tobia, slujitorul amonit, cand au auzit lucrul acesta, nu le-a placut deloc ca venea un om sa caute binele copiilor lui Israel.*** Spune „m-am dus". Nu vei realiza nimic daca nu te duci. Roaga-te pentru un loc de munca si dupa aceea iesi si cauta, deorece daca doar te rogi nu se va intampla nimic. Aici vedem pe Neemia ca merge la Ierusalim ca sa duca vestea cea buna. Care este vestea cea buna? Tu nu poti, dar Dumnezeu poate. Aceste vesti bune erau rele pentru dusmanii poporului lui Dumnezeu. Cand noi predicam Evanghelia (vestea cea buna) pacatosilor, aceasta este o veste rea pentru satana si ingerii lui care nu vor ca oamenii sa se intoarca la Isus. Cand eu fac evanghelizare in fiecare seara vad cum diavolul este acolo si striga de manie deoarece nu vrea ca suflete acelor oameni sa iasa de sub puterea lui. Cand tu esti impreuna cu Dumnezeu nu exista dusman care sa te poata opri.

Ajungem la sfarsitul acestui studiu sa vorbim despre atitudinea lui Neemia cand ajunge la Ierusalim. Neemia 2:11, 12 spune: ***Am ajuns la Ierusalim si am ramas acolo trei zile. Dupa aceea, m-am sculat noaptea cu cativa oameni, fara sa fi spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeul meu in inima sa fac pentru Ierusalim. Nu era cu mine nicio alta vita, afara de vita pe care calaream.*** In linistea noptii Neemia s-a dus prin cetate sa vada ce poate sa repare si care era situatia cetatii. La fel trebuie sa faca fiecare lider, sa se roage si sa se gandeasca ce poate sa faca. Lupta noastra nu este impotriva carnii ci impotriva unui dusman spiritual, impotriva puterilor din locurile ceresti. Indiferent de cat de mult pacatul a atins viata ta, asa cum a facut si cu viata mea, cu viata lui Pavel, daca esti in mainile lui Dumnezeu, vei fi mare. Nimeni nu te va putea opri ca sa indeplinesti visul pe care Dumnezeu l-a pus in inima ta. Reconstruieste-ti propria viata, viata copiilor tai, viata bisericii, pentru ca Dumnezeu te-a chemat la aceasta lucrare.

Domnul sa te binecuvinteze!

Traducerea si Tehnoredactarea: Maria Badea
www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com